«No puc pas treure els nens de l'escola per dutxar-los quan torna la llum

La Trini Plantón i la seva mare, Dulcenombre Heredia, amb un delicat estat de salut, expliquen indignades com organitzen la seva vida diària

A l´inici d´aquesta entrevista, la casa de Dulcenombre Heredia està sense llum. Cap sorpresa. Ella i la seva filla, Trini Plantón, expliquen indignades com és el seu dia a dia sota aquestes circumstàncies. Enmig de les explicacions, l´estança s´il·lumina i tota la casa deixa anar una exclamació: ha tornat la llum, i cal aprofitar-ho. La Trini marxa corrents al seu pis per posar una rentadora, mentre que la tele es torna a encendre per seguir les notícies. I aquest ha estat el seu dia a dia durant els darrers mesos. «Tinc set nens per dutxar cada dia, però no puc pas treure´ls de l´escola per fer-ho just en el moment que torna la llum», explica la Trini, visiblement enfadada.

Ella està ben farta de tota aquesta situació. Com que al seu pis té vitroceràmica, s´ha hagut de comprar un càmping gas per poder cuinar quan es queda sense electricitat, i ara s´està plantejant portar la roba a una bugaderia perquè molts cops l´estona de corrent que tenen no els permet ni tan sols acabar una rentadora i la roba bruta se´ls acumula. «Es queda el cicle a la meitat, i la roba allà dins s´humiteja i fa pudor», es queixa.

La mare de la Trini, Dulcenombre, i el seu marit pateixen problemes respiratoris i a la nit s´han de connectar a un aparell que els ajuda a respirar. «El metge em va dir que, si no dormo amb la màquina, m´hi podria quedar, però ja fa tres mesos que cada nit em jugo la vida», indica l´home, que pateix apnees. El mateix li passa a Dulcenombre, que també pateix apnees i a qui el seu delicat estat de salut l´obliga a tenir un servei de teleassistència. En els dos casos han consultat al metge i aquest els ha dit que, en cas de quedar-se sense poder fer funcionar els aparells, truquin a una ambulància, però la família creu que aquesta no és ni ha de ser la solució.

La indignació s´ha apoderat de la família: «Paguen justos per pecadors, i no és just. No tenim per què pagar un servei que no ens donen», lamenta la Trini. «A mi no em fa res pagar el que em diguin sense queixar-me, però el que no és normal és que paguem i tot això ens treguin la llum. I que a sobre no vingui ningú a arreglar res i l´empresa no doni solucions», afegeix. Per això, s´està plantejant seriosament deixar de pagar el servei. «Ja estem farts de reclamar sense que ningú ens escolti», conclou.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/03/04/no-pas-treure-nens-lescola/899346.html?utm_source=rss